

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 4304121128
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4304121128.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: G. Y. E., nar. XX. C. XXXX, bytom L. X, M., o vymoženie 204,20 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/626/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. júla 2014, č. k. 8CoE/111/2014-99, v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Levice z 20. novembra 2013, č. k. 9Er/626/2004-69 (II. výrok) a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. januára 2011, č. k. 9Er/626/2004-36 rozhodol v I. výroku o zamietnutí žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v II. výroku rozhodol o zastavení exekučného konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/626/2004 a v III. výroku uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdному exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej trovy exekúcie vo výške 310,76 eur do troch od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Na odvolanie oprávneného rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. mája 2012, č. k. 25CoE/61/2012-50 o zrušení odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a o vrátení vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Súd prvej inštancie následne uznesením z 20. novembra 2013, č. k. 9Er/626/2004-69 v I. výroku zamietol žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v II. výroku vyhlásil exekúciu za neprípustnú, v III. výroku exekúciu zastavil a IV. výrokom uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnej exekútorke Mgr. Kataríne Szabóovej trovy exekúcie vo výške 90,26 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Oprávnený podal proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie. Odvolací súd uznesením z 29. júla 2014, č. k. 8CoE/111/2014-99 v I. výroku zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a v II. výroku potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu na zmenu súdneho exekútora, v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a v časti zastavenia exekúcie (I., II. a III. výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie). Keďže proti IV. výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách exekúcie nie je prípustné odvolanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, v tejto časti prišlo zo zákona k zrušeniu rozhodnutia a o tomto nároku musí opätovne rozhodnúť sudca.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej uznesenie súdu prvej inštancie podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 ods. písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 ods. písm. b/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 ods. písm. d/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

8. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 6ECdo/5/2013, 7ECdo/134/2013, 3Oboer/79/2013, 2Oboer/120/2013, 5Oboer/116/2013, 5Oboer/113/2013, 3Oboer/71/2013, 3ECdo/12/2014 a 7ECdo/245/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. Osobitne k dovolateľom vytýkanej vade konania podľa § 237 písm. b/ O. s. p., spočívajúcej v

neexistencii právneho dôvodu, aby vystupovalo občianske združenie ako vedľajší účastník v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/626/2004, dovolací súd uvádza, že v predmetnom konaní vedľajší účastník vôbec nevystupoval, preto oprávneným uplatnená dovolacia námietka nie je opodstatnená.

10. Dovolací súd k námietke dovolateľa ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vytýčiť vo veci ústne pojednávanie ďalej uvádza, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namieta, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. S uvedeným však nemožno súhlasiť, keďže predmetné ustanovenie v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (20. november 2013) účinné už nebolo a neskoršie znenie Exekučného poriadku (po 31. decembri 2012) ukladalo súdom povinnosť nariadiť pojednávanie len v prípadoch podľa § 57 ods. 1 písm. k/ Exekučného poriadku. Na prejednanie odvolania oprávnenej nebol povinný nariadiť pojednávanie ani odvolací súd (§ 214 O. s. p.).

11. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.